

1990 25 2015

JAAR
VRIJZINNIG CENTRUM
KORTRIJK

Lees meer op pagina 14

Colofon

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER - HOOFDREDACTEUR

Dirk De Meester
Dam 21/13 - 8500 Kortrijk
dirk.de.meester@skynet.be

REDACTIERAAD

Marc Boone, Bernard Decock,
Dirk De Meester, Filip Dheedene,
Gaby Moreels, Filip Vande Wiele,
Kurt Vangampelaere, Lieven Vanhoutte

GASTMEDEWERKER

Amé Deconinck

VORMGEVING

www.GrafiekGroep.be

ABONNEREN

Lid worden van een aangesloten vereniging/VC
of €20,00 voor 6 nummers overschrijven op
rekeningnummer 000-1653566-07 van Zoeklicht

KOPIJ

Reacties en andere bijdragen: op CD of als bijlage
in een e-mail, met zo weinig mogelijk opmaak
(* .txt- of *.rtf-formaat volstaat), en indien gewenst
een opgemaakte uitgeprinte tekst opsturen naar
de hoofdredacteur. De teksten moeten wel de
naam en het adres van de inzender vermelden.
Alle artikels vallen onder de uitsluitende verant-
woordelijkheid van de auteur. Foto's en illustraties
in afzonderlijke bestanden meesturen.

LIMIETDATUM VOOR KOPIJ

is de redactievergadering in Mozaïek
Overleiestraat 15A Kortrijk telkens op zaterdag
om 10 uur
volgende vergaderingen op: 28 maart, 30 mei,
18 juli, 26 september, 28 november

Inhoud

Voorwoord	3
De Mensenrechten.....	4
Zoeklicht sprak met Jump	8
Boekbespreking: Overleven in Palestina	10
Boekbespreking: Aan de rand van de wereld	11
Mozaïek	12
VC Mozaïek 1990 - 2015	14
Activiteitenkalender.....	16-17
Poincaré.....	18
Met een kodak aan het IJzerfront	22
HWV HV Kortrijk	24
UPV Dinsdaglezingen	25
De Krak van Kortrijk	26
huisvandeMens Kortrijk.....	27
Zoeklicht sprak met Gisèle Plovier	28
Volksvermaak in de centrumstad	30
Hulde aan Lode Sileghem.....	31
Charlie Hebdo in de klas.....	31

Net toen Zoeklicht al helemaal klaar was om naar de drukker te vertrekken, wist het HV Kortrijk een optreden van Françoise Vanhecke vast te leggen. Knap van hen en belangrijk voor Zoeklicht, dat altijd prioriteit geeft aan de meewerkende verenigingen en centra.

De enige tekst die qua grootte overeenkwam met de onderstaande aankondiging, waren de hersenspinsels van de hoofdredacteur in het voorwoord. **U zult het dus twee maanden lang zonder moeten doen.**

VC uit de regio // HV Kortrijk

hv.kortrijk@skynet.be
www.h-vv.be/hwvhv-kortrijk

Zondag 12 april 2015 vanaf 11 uur En de 7e dag is er het woord

Voor deze sessie van “en de 7e dag...” bewandelen we een iets ander pad: dit maal laten we het woord tot zijn recht komen via de zang. We nodigden Françoise Vanhecke uit en zijn dan ook heel fier dat zij kon toezeggen.

Françoise Vanhecke voorstellen is niet gemakkelijk in enkele woorden of zelfs zinnen.

Zij is een sopraan en geeft les, onder andere, aan het Kortrijkse conservatorium. Daarnaast is ze ook pianiste, actrice, componiste, performer, muziekpedagoge, ... je ziet: te veel om op te noemen en nu dieper op in te gaan.

In 2000 haalde ze de graad van Meester in de Muziek aan het Leuvense Lemmensinstituut. En in 2012 startte ze als geaffilieerd onderzoeker aan de Rijksuniversiteit Gent een doctoraatsonderzoek met als onderwerp ‘The use of extending techniques in vocal training’. Zij beheerst namelijk de techniek van het inhalerend zingen. Dit kan heel wat mogelijkheden bieden bij mensen die door omstandigheden hun stem verloren en opnieuw moeten leren spreken. Dit is een baanbrekende techniek.

Haar muzikaal werk is heel divers. Dit start bij de traditionele

klassiekers maar ook hedendaagse werken. Improvisaties en ook electro-pop zijn echter ook een deel van haar repertoire.

Die zondagmorgen zal dus zeker garant staan voor een verrassende ervaring waarbij we een ander facet van het gebruik van het woord zullen ontmoeten. Het zal niet alleen de zangtalenten van Françoise zijn die onze aandacht zullen trekken maar ook die nieuwe revolutionaire techniek van het inhalerend zingen.

Van harte aangeraden!

Afspraken:

Datum: zondag 12 april 2015 vanaf 11.00 uur.

Plaats: vc Mozaïek, Overleiestraat 15a, 8500 Kortrijk

Organisatie: Humanistisch Verbond Kortrijk

Inkom: gratis

DE MENSEN-RECHTEN

Het is met moeite een maand geleden dat op 10.12.2014 in De Geus-Harelbeke een druk bijgewoonde avond over de Mensenrechten, met een boeiende spreker over Syrië, door de het Huis van de Mens georganiseerd werd. En vandaag, half januari, na de beestige aanslagen in Parijs, heeft iedereen er de mond van vol. Tijd dus om wat historisch licht te laten schijnen op dat begrip MENSENRECHTEN. En opnieuw terug naar de Franse geschiedenis.

DE VERLICHTINGSFILOSOFEN VAN DE ACHTIENDE EEUW

De verlichtingsfilosofen van de achttiende eeuw stelden: alle mensen hebben natuurrechten, en de Rede, het (filosofisch) nadenken en de wetenschap, toont ons hoe met die rechten om te gaan. De maatschappelijke orde moet daarop gebouwd zijn, en niet op ingebeelde goddelijke wilsbeschikkingen, of op willekeur, wat hetzelfde is, en wat de regel was onder de heerschappij van de groot-grondbezittende adel en de kerk, ook genoemd de feodaliteit, of anders nog: het Ancien Régime, de oude maatschappij van voor de Franse Revolutie.

Het denkend verstand werd de enige maatstaf waarmee alles werd gemeten. Het was de tijd waarin, zoals Hegel zei, de wereld op zijn kop werd gezet, vooreerst in die zin, dat het menselijk hoofd en zijn door het denken gevonden stellingen er aanspraak op maakten de grondslag te zijn van heel het menselijk handelen en samenleven; later echter ook in ruime zin, dat de werkelijkheid die met deze stellingen in strijd was, inderdaad eveneens van boven tot onder werd omgekeerd. ...van nu af aan moesten bijgeloof, onrecht, bevoorrechtiging, onderdrukking... door de in de natuur wortelende gelijkheid en de onvervreembare mensenrechten worden verdrongen. Hegel had in 1840 over de Verlichting geschreven: "de gedachte van het recht werd dus tot een grondwet gemaakt, en op deze grondslag moest van nu af alles gebaseerd worden. (De Griekse filosoof) Anaxagoras had het voor het eerst gezegd dat de noes, de rede, de wereld moest regeren. Eerst nu echter is de mens tot het inzicht gekomen dat het denken de geestelijke werkelijkheid regeren moet. Dit was bijgevolg een heerlijke zonsopgang. Alle denkende wezens hebben dit keerpunt meegevierd...". Dit ganse stukje nam ik grotendeels over van F. Engels, om maar

te zeggen welk een ongelooflijk ommekeer de mensen van de Verlichting, Voltaire, Rousseau, Diderot, Holbach ... teweeg gebracht hebben op dat vlak, het vlak van het goddelijk recht naar mensenrecht, te vergelijken met Copernicus op het vlak van de visie op de wereld, en Darwin op dat van de menselijke ontwikkeling.

DE FRANSE REVOLUTIE

De Franse revolutie bouwde op dat vlak voort op de ideeën van de Verlichters. Op 4 augustus 1789 werd na veel discussie in de Assemblée, het parlement, de principebeslissing genomen dat de nieuwe grondwet zou voorafgegaan worden door een verklaring van de Rechten van de Mens. Dat was reeds op 9 juli zo geformuleerd: "Een goede grondwet moet gebaseerd zijn op de Rechten van de Mens en deze beschermen; men moet de rechten kennen die het natuurrecht aan ieder individu geeft en alle beginselen formuleren die de basis moeten zijn aan iedere vorm van maatschappij, en elk artikel van de grondwet moet voortkomen uit zo'n beginsel... Deze verklaring moet kort, eenvoudig en nauwkeurig zijn." En na nog enkele weken bits debat werd op 26 augustus de Verklaring van de Rechten van de Mens en de Burger aanvaard. En ik zeg wel: aanvaard, dat is iets anders dan in wetten gegoten, en zeker dan in de praktijk gebracht. Maar na de afschaffing van het Ancien Régime, de feodaliteit, was dit de eerste stap in de heropbouw van een ander

Frankrijk, het burgerlijk Frankrijk, waar de macht niet meer zou liggen bij de koning, de adel en de kerk, maar bij de burgerij, de rijke bankiers en industriëlen. Het zou echter nog een moeilijke weg worden om aan die definitieve aanvaarding te geraken: vooreerst was er de koning Lodewijk de 16de die weigerde de Verklaring te bekrachtigen, en de adel die door de koning vertegenwoordigd werd kon uiteraard die beginselverklaring die sprak over gelijkheid niet aanvaarden: in hun ogen kon het toch niet dat een (weliswaar zeer rijke) bankier of commerciant even veel zou te zeggen hebben als een edelman, en dat de koning als woordvoerder van de adel, en door God himselfe uitverkozen, en door de kerk gezalfd, uiteindelijk geen algemeen vetorecht zou hebben. Begin oktober 1789 riep Marat de Parijzenaars op voor nieuwe strijd, voor meer en goedkoper brood, maar ook tegen de sabotage van de opbouw van de nieuwe Franse staat. Die mars van 7.000 vrouwen en 20.000 mannen naar Versailles bracht in elk geval mee dat de koning toegaf in oktober en de Verklaring aanvaardde. Het bekrachtigen door de koning was toen nog noodzakelijk om iets als aanvaard te beschouwen.

Merk op dat die Verklaring gemaakt en goedgekeurd is door een parlement dat bestond uit quasi uitsluitend liberale edellieden en rijke burgers, waarvan velen van hen weliswaar bekend waren met de ideeën van de Verlichtingsfilosofen.

Maar aan de andere kant kwam de toenmalige mensenrechtenverklaring al heel rap onder kritiek te liggen van de meest volkse krachten die in die revolutie tot dan actief geweest waren, en die in de loop van de 10-jaar van revolutie erna steeds sterker werden, en nog sterker in de tientallen jaren erna, met name van de gewone mensen, de armen in het algemeen en de arbeiders in het bijzonder.

De Franse Revolutie

Albert Saboul
uitgeverij Van Gennep 1979

De Verklaring bevatte 17 punten, ik geef ze samen met de linkse kritiek (in cursief) erop van volkse journalisten, van Robespierre, zelfs van Mirabeau. De 17 punten waren inderdaad kort, maar niet altijd eenvoudig en verre van nauwkeurig. Zoals in mijn vorige geschiedsfles baseer ik me op het uitstekend werk van Albert Soboul over De Franse Revolutie, Van Gennep Amsterdam, 1979.

DE EERSTE VERKLARING

Art. 1: de mensen worden vrij en gelijk geboren, blijven gelijk en hebben gelijke rechten. Maatschappelijk onderscheid kan alleen gemaakt worden op basis van het algemeen belang, het maatschappelijk nut.

Art. 2: deze rechten zijn de vrijheid, de eigendom, de veiligheid en het verzet tegen onderdrukking.
Niet dat dat laatste punt nog volgend verzet zou verrechtvaardigen, het verrechtvaardigde wel veeleer het vorig verzet.

Art. 3: de natie, dat wil zeggen het geheel van de burgers, is soeverein, niet meer de koning.

Art. 4: vrijheid is het recht alles te doen wat anderen geen schade berokkent, ze wordt dus slechts beperkt door de vrijheid van de ander.

Art. 6: alle burgers zijn gelijk voor de wet, waardigheden, functies, openbare amb-

ten zijn voor ieder gelijkelijk toegankelijk, zonder onderscheid naar geboorte. De zoon van een rijke koopman zonder kleine d in zijn naam, kan dus ook rechter, generaal of minister worden, wat vroeger nauwelijks het geval was natuurlijk. Deugden en talenten zijn het criterium voor maatschappelijk onderscheid. *Maar het verschil tussen rijk en arm, het verschil in rijkdom, de ongelijkheid die daarvan het gevolg is blijft onverminderd voortbestaan. Alle burgers hebben, hetzij persoonlijk, hetzij door middel van hun vertegenwoordigers, recht om deel te nemen aan de wetgeving, zei men, maar ook hier ging het weer alleen over de rijke burgers.*

Art. 7: vrijheid is in de eerste plaats persoonlijke individuele vrijheid, een waarborg tegen willekeurige beschuldigingen en arrestaties, iets wat in het Ancien Régime, de feodaliteit, schering en inslag was.

Art. 9: ieder wordt geacht onschuldig te zijn tot zijn schuld bewezen is.

Art. 10: iedere burger mag vrij spreken, schrijven en drukken en publiceren, *mits de geuite meningen de door de wet gevestigde orde niet schenden, progressieve journalisten hebben het al over een nieuwe dictatuur.*

Hier gaat het ook over de godsdienstvrijheid: *niet-erkende godsdiensten te weten de protestanten en de joden worden beschouwd als privé-godsdiensten in tegenstelling tot het katholicisme, worden slechts getolereerd in zoverre de uitoefening ervan de orde die gevestigd is door de wet niet verstoort.*

Art. 11 laat de wet toe "misbruik van deze vrijheid" te vervolgen.

Art. 13: belastingen worden gelijkelijk verdeeld over de burgers, al naar gelang hun inkomsten.

Art. 14 en 15 hebben het over de controle van de burgers of hun vertegenwoordigers op de openbare financiën

of het bestuur, vroeger was dit een privé-zaak van de koning zelf.

Art. 16: stelt dat de scheiding der machten een basisvoorwaarde voor de grondwet is.

Art. 17 herbevestigt dat eigendom een onaantastbaar en heilig recht is, onvergankelijk, tenzij om redenen van openbaar belang, mits wettelijke vaststelling, en mits een rechtvaardige schadeloosstelling.

Maar wat met de enorme massa van hen die niets bezitten? Met dit artikel wordt het de boeren mogelijk gemaakt om de grond van hun heren, waar ze al heel hun leven op werkten, niet in beslag te nemen, wel te kopen. Wat de meesten nooit zullen kunnen doen natuurlijk.

De Verklaring was een enorme stap vooruit om het Ancien Régime af te maken, en een nieuw Frankrijk op te bouwen, maar de Franse Assemblée, het parlement, dat bestond uit liberale edelen en nieuwe kapitalisten had wel in de eerste plaats aan zichzelf gedacht bij het opstellen van die regels. Daarom de vele restricties en tegenstellingen in de Verklaring. En eenmaal opgesteld, trokken ze zich eigenlijk niet veel meer aan van de toepassing van die regels, de joden kregen slechts burgerrechten helemaal op het einde van 1791, en de slavernij mocht dan wel afgeschaft zijn in Frankrijk, in de kolonies -waar ze wel bestond- werd ze behouden. Want afschaffen zou de belangen schaden van de rijke Franse koloniale plantage-eigenaars. Zelfs vrije kleurlingen werden van de burgerrechten uitgesloten. En op 14 juni 1791 verbood de wet Le Chapelier aan de arbeiders te staken en zich te verenigen, dat zou de belangen schaden van de eigenaars van de werkplaatsen. En de politieke rechten? Ja, als ge centen hebt: wie geen bezittingen heeft, heeft volgens de wet van 22 december 1789 ook geen rechten, en dat waren er vele miljoenen. Tenslotte: het was slechts graadsgewijs, volgens de hoogte van de belastingen,

dat men kon deelnemen aan de nieuwe staat.

Zelfs met alle mankementen en het klas-senkarakter ervan, was deze DE VERKLARING VAN DE MENSENRECHTEN een MIJLPAAL voor DE REVOLUTIE en voor de ontwikkeling van de ganse mensheid...

DE OVERWINNING OP HET FASCISME EN DE TWEDE GENERATIE MENSENRECHTEN

De volgende 160 jaar werd de eis dat de democratische rechten zouden uitgebreid en voor iedereen toegepast worden bij iedere opstand, bij iedere staking harder en luider. Er werd gestaakt en betoogd, er werden overwinningen gehaald, de kinderen werden uit de fabrieken gehaald, het algemeen stemrecht werd veroverd, de wet Le Chapelier werd weggestaakt, er werd sociale zekerheid veroverd...

De overwinning op het fascisme gaf de georganiseerde arbeidersbeweging eindelijk de kans de Verklaring van de Rechten van de Mens van 1789 uit te breiden en tot internationale regel te maken zij het nu ook weer niet afdwingbaar. In de voorbije jaren hebben verschillende medewerkers van dit blad gewezen op de

rol die de Franse CNR, Conseil National de la Resistance daarbij speelde, en in het bijzonder de figuur van de twee jaar geleden overleden Duits-Franse strijder Stéphane Hessel ("indignez-vous"), samen met de -hoofdzakelijk communistische- nationale en internationale antifascistische strijdpartijen en -organisaties. De Verenigde Naties hebben die Universele Verklaring van de Rechten van de Mens aanvaard op 10.12.1948. Die voorzagen bovenop de Verklaring van 1789 in een aantal collectieve rechten, onder meer:

- het recht op arbeid,
- het recht op gezondheid,
- het recht op sociale bescherming, en dus de sociale zekerheid,
- het recht op huisvesting.

Men noemt dat geheel ervan soms de sociale en economische grondrechten, of elders: de tweede generatie mensenrechten. Maar ook deze rechten bestaan ook weer vooral slechts op papier, en helpen het leven van vele miljoenen mensen in de praktijk niet te verbeteren.

DE DERDE GENERATIE MENSENRECHTEN

En een kleine twintig jaar later werd een nieuwe generatie mensenrechten aan de lijst toegevoegd, zoals daar zijn:

- het recht voor elk volk op zelfstandige ontwikkeling,
- het recht van elk volk op onafhankelijkheid,
- het recht van elk volk op nationale soevereiniteit, tegen elke inmenging door andere landen.

DE DRIE GENERATIES VORMEN DUIDELIJK EEN GEHEEL

De drie generaties vormen duidelijk een geheel en werden als dusdanig door de Verenigde Naties op 19.12.1966 in twee internationale verdragen bekrachtigd. In sommige gevallen kan die bekrachtiging als rechtsbasis dienen bij geschillen, maar ook hier weer: met zoveel voorwaarden en beperkingen, en eigenlijk niet afdwingbaar.

Het spreekt voor zich dat alleen een globale benadering van de drie generaties van mensenrechten te samen gezien een correcte visie is, en dat het papieren, symbolisch karakter van al die rechten in de realiteit moet vervangen worden door hun realisatie, afdwingbaar voor iedere mens. Anders blijft alle gepraat erover misschien wel goedbedoeld, maar toch slechts gepraat.

Zoeklicht sprak met **Jump**

De gedachten zijn vrij en jong

Jump, de vrijzinnige Waregemse jongerenbeweging gaat op en neer. Van hoge toppen naar diepe dalen en steeds opnieuw beginnen. Zoeklicht ontmoet de nieuwe voorzitter en de nieuwe secretaris: Michaël De Meyer en Michel Van Rie. Zij willen Jump naambekendheid geven en een dynamische jongerenwerking opstarten. Een gesprek.

Zoeklicht: Wie ben je en hoe ben je bij Jump aanbeland?

Michaël De Meyer: Ik kwam bij Jump door te helpen met het opbouwen van de podia voor "Schools-out" een minifestival voor en door jongeren. Ik ben een doe-mens. Ik ben over het algemeen een man van weinig woorden maar van daden. Die hulp werd toen gretig aanvaardt en sindsdien ben ik lid van Jump. Ik studeerde voor kok, maar

die job is slecht betaald en je moet vooral in de weekends werken. Daar mijn weekends en mijn sociaal leven me iets te dierbaar waren besloot ik het om over een andere boeg te gooien. Nu werk ik bij *Petersime*, een multinational die broedmachines maakt. Ik werk voor de afdeling service en verzendt reserveonderdelen wereldwijd naast het helpen van de klanten die er over de vloer komen.

Michel Van Rie: Ik leerde via skype-gamen verschillende jumpjongeren kennen. Ik ben een computerfanaat en werk bij switch, de Apple-winkel in Gent. Een van mijn kwaliteiten is mijn hyper geconcentreerd zijn en mijn oog voor details. Een goede hulp om affiches en flyers van jump te controleren. Maar ik kan soms zodanig op details focussen dat ik het grotere geheel niet meer zie. Jongeren stoppen veel tijd in gamen. Zij doen dit niet alleen maar

Michaël De Meyer

Michel Van Rie

in groep. Deze week heb ik samen met andere vrienden een volledig spel uitgespeeld. Voor je het beseft ben je daar wel 12uur per week mee bezig. Dit is een manier om nieuwe vrienden te leren kennen en tot een groep te komen.

Zoeklicht: wat is voor jouw vrijzinnigheid?

Michaël De Meyer: Iedereen heeft recht op een eigen mening, ik ben benieuwd naar de mening van anderen. Ik geloof niet, maar kan wel luisteren naar mensen die wel in iets geloven. Mensen die beweren hun eigen leven in handen te nemen maar hun toch laten leiden door hun geloof of iets anders boeien me. Mijn ouders waren in zekere zin traditioneel, ik heb wellicht een en ander van die tradities overgehouden. In mei ga ik trouwen. Gewoon voor de wet. Eerst dacht ik helemaal niet aan een ceremonie, maar Nikki, mijn verloofde wou toch wel iets meer. Evelien, de morele consulente van het Huis van de Mens kon me wel overtuigen dat een eenvoudige ceremonie een mooi teken naar je vrienden en je familie kan zijn. Een vrijzinnige plechtigheid is een goede manier om te tonen aan je omgeving dat je elkaar graag ziet en dat je samen verder wilt.

Michel Van Rie: Ik wil tussen katholieken, boeddhisten en de islam staan. Ik heb met al die godsdiensten raakpunten maar ik voel toch iets dat totaal verschilt. Geloof moet iets zijn dat je ondersteunt, helpt in moeilijke situaties, waar je zelf sterker door wordt. Ik heb veel respect voor geloofsovertuigingen, maar ik wil mijn leven leiden op mijn eigen manier. Een computer draait op elektriciteit, dat zijn eentjes en nullen, dat is een wetenschap een wetmatigheid. Het leven zit anders in elkaar: dat zijn gedachten en gevoelens. Er zijn veel zaken die je niet kunt verklaren of uitleggen. Rationeel kan je niet alles verklaren. Met intieme vrienden kan ik daar wel over discussiëren, om mezelf en mijn zijn beter te begrijpen.

Zoeklicht: Hoe wil je de jongerenbeweging Jump verder opbouwen?

Michaël De Meyer: Vanuit mijn persoonlijke ervaring weet ik dat een jongerengroep als Jump nodig is voor de jongeren. Jongeren hebben het dikwijls niet gemakkelijk, vaak hebben ze conflicten met hun ouders of in hun relaties. Ik merk dat de jongeren in Jump veel aan elkaar hebben. We hebben indien nood ook nog altijd professionele hulp

via het Huis van de Mens. Zij kunnen de jongeren helpen de conflicten en relatieproblemen te relativeren en op te lossen. Jump uitbouwen is niet gemakkelijk. Veel jongeren gaan na de middelbare school studeren, gaan op kot en leren nieuwe vrienden kennen. Jump moet in de eerste plaats meer naambekendheid krijgen. Wij werken aan een voorstelling en promomateriaal, waarmee we naar de middelbare scholen trekken om ons aan de jongeren voor te stellen. Daarnaast organiseren we dit jaar nog onze "klasieke" activiteiten zoals het Valentijns Festijn, het Joelfeest, een standje aan de ijspiste in Waregem, kajakken op de Lesse en als nieuwe activiteit proberen we ook een weekend met gametooienten te organiseren.

Michel Van Rie: Jump is in de eerste plaats een vriendengroep. Wij willen ons inzetten om het Lentefeest tot een succes te helpen maken, samen een film bekijken, samen iets te organiseren. En het blijft natuurlijk de bedoeling een zo groot mogelijke vriendengroep te hebben.

Overleven in Palestina

Lieven Vanhoutte

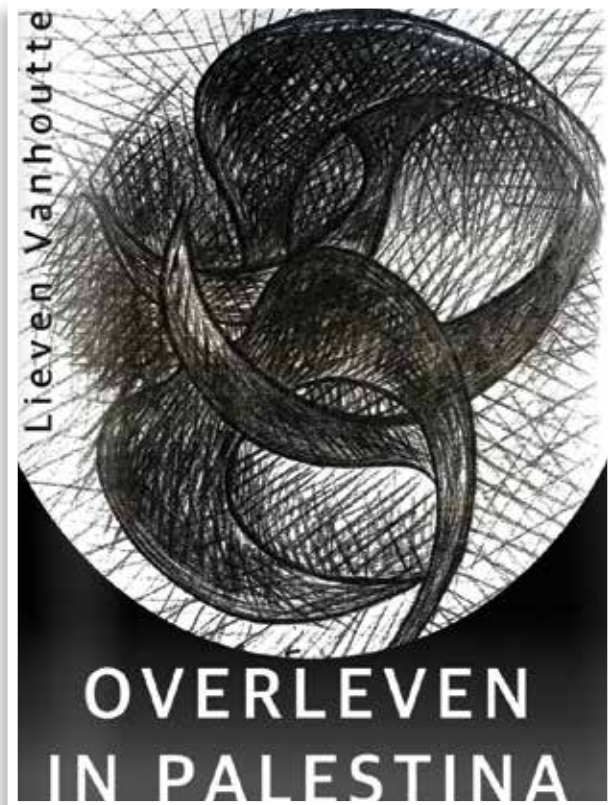
e-book

Citaat: "Een goede journalist schrijft niet over wat iedereen al weet, maar doet de lezers nadenken over wat ze meemaken. Ik krijg internationale erkenning voor mijn benadering. Zo word ik in 2003 genomineerd door de Internationale Journalistenbond in Brussel met mijn verhaal over de leraars die er alles aan deden om de lessen te laten doorgaan ondanks de problemen met de checkpoints."

Lieven Vanhoutte is sociaal pedagoog, journalist en coördinator Europese en internationale actie van de Algemene Centrale van het ABVV. Zijn reisblogs vormden de basis voor het boek *Kleine verhalen over Solidariteit*. In april 2005 begon hij met zijn blog *Het leven zoals het is, Doen wat we zeggen, zeggen wat we doen*, voornamelijk om de 'kunst' van het schrijven niet verloren te laten gaan. Tijdens zijn vele opdrachten in het buitenland had hij de discipline bijna dagelijks ter plaatse zijn ervaringen in die blog te verwoorden.

En nu is er zijn tweede boek *Overleven in Palestina*, waarin hij het beklemmende verhaal van de Palestijnse journalist Atef vertelt. Atef is geboren als vluchteling in Nablus. Op 18jarige leeftijd, net toen hij hogere studies wilde beginnen, werd hij gearresteerd en veroordeeld. Omdat hij de vrijheid voor zijn volk eiste, werd hij 10 jaar opgesloten in Israëlische gevangenissen. Eenmaal vrij, hernam hij zijn studies, werkte als journalist en stichtte een gezin. Een zoon studeert voor geneesheer, een andere zoon voor journalist en een dochter voor vertaalster. Dit is hun bijdrage om de levensvatbaarheid en de weerstand van een soeverein volk in een onafhankelijk staat mogelijk te maken.

Twee stemmen, twee vrienden, twee vakbonden die reeds 10 jaar samen militeren, successen en mislukkingen delen, zijn een voorbeeld van hoe internationale solidariteit werkt. Boven alle nationalistische en religieuze stammentwisten is het delen van dezelfde waarden als democratie, vrijzinnigheid, respect voor de werknemersrechten en gelijke rechten voor alle volkeren in respect voor elkaar belangrijk. Die solidariteit is de basis voor het samen leven van alle volkeren uit het Middellands zeegebied, het Israëlische volk inbegrepen. Zijn vrouw Nadia maakte haar eigen keuze: zij studeerde en begon zich op te werken in de vele internationale instellingen die neerstreken na het Oslo-akkoord. Zij behaalt haar universitair diploma en werkt keihard. Atef helpt en ondersteunt haar en voedt mee de kinderen op. Hij is dan deeltijds huisman. Hij heeft nagedacht en wil de wereld en Palestina via de vakbond

Lieven Vanhoutte, *Overleven in Palestina* e-book

Je kan het boek gratis downloaden:

in epub format op

www.boekboek.com zoek "overleven in palestina"

als pdf via kifkif

www.kifkif.be/sites/default/files/ebooks/b141019215921.pdf

het boek online lezen via de Foswebsite

http://issuu.com/fossocsol/docs/lieven_vanhoutte_-_overleven

veranderen. Enkel een vakbond kan de wereld en Palestina veranderen, het is voor hem een ideale mix tussen arbeidersbelangen verdedigen en maatschappijverandering. Dit nieuwe concept heeft echter een democratische en onafhankelijke vakbond nodig.

Ook als journalist heeft Atef zich altijd met hart en ziel ingezet voor het Palestijnse volk. Hij heeft het nieuws van twee Palestijnse Intifada's op de Westelijke Jordaanoever aan de Palestijnse kranten en/of buitenlandse persbureaus geleverd. In de Gaza-oorlog kon hij de oorlog niet van dichtbij meemaken en verslaan. Daardoor voelde hij zich gefrustreerd. De enige activiteit die zijn frustratie kon verminderen was het bezoeken en interviewen van de gewonden, die een behandeling in Nablus' Universitair Ziekenhuis nodig hadden. De meeste van hen waren vrouwen en kinderen. Tijdens zijn gesprekken met de Gaza-slachtoffers in Nablus, was er een vraag die steeds in hem opkwam. 'Hoe zullen de gewone burgers in Gaza overeind blijven?'

Overleven in Palestina is een mooi en integer boek dat de zo moeilijke joods-Palestijnse kwestie een beetje overzichtelijker maakt en ons het verhaal vertelt van een man, die met en voor zijn volk hongert naar gerechtigheid en vrede. Een wens die zovelen met hem sinds 1948 koesteren.

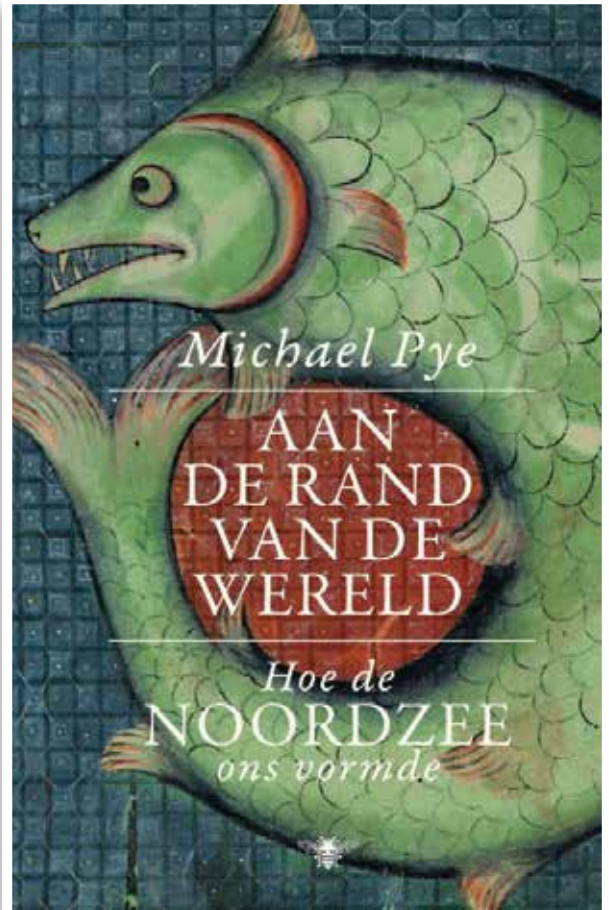

Aan de rand van de wereld

Hoe de Noordzee ons vormde

Michael Pye

Werd de windmolen in de eerste helft van de 12^e eeuw ingevoerd van Engeland naar het toenmalige Vlaanderen of was het omgekeerd? Er zijn inkervingen gevonden in een molen in Duinkerken die dateren van 1114. Hoe het ook zij: een ding is zeker. De windmolen werd over zee vervoerd. De Friezen overleefden de woelige zee en leerden hem te bedwingen, maar vooral waren zij de eerste handelaars die munten terug in omloop brachten, en zo de basis legden voor de markteconomie. Toen de Romeinse heirbanen niet meer onderhouden werden, organiseerden zij het vervoer over zee met platbodems zodat je geen haven nodig had om aan land te komen. Maar waar handel gedreven wordt, komen automatisch mensen samen en ontstonden toch havensteden. Hun munten waren divers en verschilden in waarde naargelang de streek waar ze gebruikt werden, wat door de tijd heen speculatie opleverde. Mensen verdienden geld zonder te werken en de moraal trok zich dit aan. Kerk en wethouders allerhande hadden hier een standpunt over. De wereld verandert door de zee over te steken. Neem de mode. In de jaren 900 maakten kleren deel uit van een testament. Wie jong was, droeg dezelfde kleren als zijn ouders en kon die later aan zijn kinderen doorgeven. Door te reizen brachten kooplieden gewoontes uit andere landen mee en al gauw werden kleren een uitdrukingsvorm en bepaalden zelfs de rangorde in de samenleving. Er kwamen almaar nieuwe wetten die moesten zorgen dat de juiste kleren niet door de verkeerde mensen werden gedragen. De pest doodde een groot deel van de bevolking en kwam van over zee, alhoewel men niet wist wie of wat ze veroorzaakte en er werden redenen gezocht om te verklaren. De arbeidsmoraal veranderde nadat zovelen het leven hadden gelaten en de verplichting om te werken 'in dienst van anderen' werd ingevoerd, wat leidde tot een organisatie van de arbeid. In Brabant, Holland en Vlaanderen werden rentebrieven uitgegeven door stadbesturen die zo voor een pensioen zorgden voor burgers die zich zorgen maakten over hun oude dag. De vijanden kwamen van over zee: Noormannen vielen de katholieke cultuur aan en werden de vijanden die de kerk nodig had om haar rechtschapenheid te verzekeren. Geschriften die in koude cellen door monniken werden geschreven, evolueerden van abstracte traktaten naar praktisch bruikbare teksten die het bestuur en het gewone leven

PYE Michael, Aan de rand van de wereld Hoe de Noordzee ons vormde

Amsterdam, De Bezige Bij, 2014

ISBN 9789085425731

beïnvloedden. Zij werden vervoerd over zee. "Het is altijd zo dat er voorbij de horizon nog iets ligt", schreef Bacon.

De auteur laat ons in thematische hoofdstukken het belang zien van de Noordzee in de ontwikkeling van wat nu Europa is. Hij doet het anekdotisch en vertellend, wars van tijdslijnen. Hij heeft het over de mode, de handel, de wetten, geld. Hij heeft het over mensen, hoe zij evolueren rond de zee. Aan de hand van een veelheid van bronnen beschrijft hij hun gewoontes, liefdes, ziektes, ruzies en ontwikkeling.

Geschiedenis beschreven door een opeenvolging van anekdotes, die het omvattende verhaal van de Noordzee en allen die errond wonen, vertelt.

overleiestraat 15a - 8500 kortrijk - 056/ 37 16 15
vc.mozaiek@skynet.be - www.vcmozaiek.be

Superior Dance Band *in Mozaïek*

SUPERIOR DANCE BAND

Seppe Vande Walle

Geen concert in maart, want op donderdag 2 april is er de opening van de Kortrijkse Paasfoor en wij maken deze lokale feestdag nog wat feestelijker met een midweek concert. Heeft de Superior Jazz Club iets speciaals gepland? Nee. Kan er altijd een verrassing uit de bus komen? Volmondig ja.

Eind april (zondag 26/04) is het opnieuw feest. Kaas, wijn, muziek met een Franse inslag, en een speciale gast: Seppe Vande Walle (accordeon). Wie aanwezig was op het eindejaarsconcert (en dat waren er heeeel veel) heeft zich laten verrassen door het immens talent van deze piepjonge virtuoso. En zal er zeker weer willen bij zijn. Dat kan, maar je moet natuurlijk wel reserveren...

Het aantal inschrijvingen voor het kaasbuffet houden we immers beperkt tot 100 personen. Dus vooraf eerst reserveren: dan ben je zeker dat er plaats is en dan pas betalen! De leden, en enkel zij, kunnen al inschrijven vanaf het concert van 22 februari tegen de prijs van € 20 per persoon. In de loop van de maand maart kunnen de leden die niet aanwezig waren nog inschrijven, maar enkel en alleen bij Willy Delaere.

Dat kan liefst per mail (wdelaere@gmail.com), eventueel per SMS of per telefoon (0486/44.80.01). Vanaf 1 april (geen grap) en indien er nog plaats is, kunnen ook de niet leden inschrijven tegen de prijs van € 25. Deze prijzen zijn niet veranderd sinds de vorige jaren. Voor dit geld mag je tot tweemaal toe aanschuiven aan het kaasbuffet, en krijg je een halve fles wijn! Betalen doe je op (IBAN)rekening (BE78)285-0448294-86 van de Superior Jazz Club. ZEER BELANGRIJK: je moet ingeschreven zijn vòòr 15 april, en zeker betaald hebben tegen 22 april.

Komende concerten:

Witte donderdagconcert op 2 april 2015.

Franse avond met kaasbuffet op zondag 26 april 2015.

De concerten beginnen steeds om 19u (deuren open vanaf 18u30).

Organisatie: VC Mozaïek i.s.m. Superior Jazz Club

overleiestraat 15a - 8500 kortrijk - 056/ 37 16 15
vc.mozaiek@skynet.be - www.vcmozaiek.be

VRIJZINNIG KORTRIJK PRESENTEERT

ZATERDAG
07.03.2015
20:00 uur
VC MOZAIËK
Overleiestraat 15a

TICKETS
056 / 37 16 15
vc.mozaiek@skynet.be

€ 9,00 leden
€ 12,00 niet-leden

August Vermeylenkring,
Humanistisch Verbond,
Oudervereniging voor Moraal,
Polyfinario,
Uitstraling permanente Vorming,
Willemsfonds
& Mozaïek

'Relation de trottoir'
Leven en werk van Serge Gainsbourg
passioneel verteld en van muziek voorzien door
Rudolf Hecke & Philine

'Als je dit jaar één voorstelling absoluut moet gezien hebben, dan is het zeker deze.'

wetenschapscafé KORTRIJK

Wetenschapscafés brengen wetenschap tussen pot en pint.
Maatschappelijk relevant, actueel en fascinerend.
Voor iedereen met een gezonde dorst naar kennis!
Zowel harde als zachte wetenschappen komen aan bod.

Nieuwsgierig? Het laatste wetenschapscafé van het voorjaar
voert ons naar Mars:

**Dinsdag 28 april (19u45): Ruimtevaart. Ik ga naar Mars
en ik neem mee...**

Wil je als eerste op de hoogte zijn over de concrete inhoud
en de gasten die wij ontvangen?

Teken in op de nieuwsbrief www.wetenschapscafekortrijk.be
Het Wetenschapscafé Kortrijk is gratis. Inschrijven niet nodig.

Het café is een initiatief van de cel wetenschapscommunicatie van de Associatie Universiteit Gent, en wordt ondersteund binnen het Actieplan Wetenschapscommunicatie van de Vlaamse overheid.

VC Mozaïek en Vormingplus zijn medeorganisator voor het Kortrijks wetenschapscafé

overleiestraat 15a - 8500 kortrijk - 056/ 37 16 15
vc.mozaiek@skynet.be - www.vcmozaiek.be

Mozaïek /1990-2015

Een verjaardag. Maar wat een verjaardag?

Tot 1990 hadden de vrijzinnige verenigingen uit de regio kortrijk (het Humanistisch Verbond, de oudervereniging voor Moraal, de uitstraling V.U.B., de August Vermeylenkring, het Willemsfonds, de Stichting Morele Lekenbijstand en de vereniging voor Crematie voor west-vlaanderen, geen gemeenschappelijke contact.

Ze beschikten niet eens over een eigen lokaal. Ze vergaderden noodgedwongen in een zaaltje van een café.

De vrijzinnigen voelden dat er iets moest gedaan worden om de vrijzinnigheid in de regio Kortrijk te laten uitstralen. De koppen werden bijeen gestoken en een comité "De Vrijzinnige Koepel" werd gesticht, waarin alle vrijzinnige verenigingen vertegenwoordigd waren. Dit comité had tot taak contact op te nemen met het stadsbestuur ten einde ofwel een geschikt pand te bekomen ofwel een subsidie om een pand te huren. In 1989 besliste het stadsbestuur de huur te betalen ... nu aan ons om een pand te vinden. Menige huizen en woningen werden bezocht in de hoop een pand te vinden. Bijna roos. Tot grote vreugde van de zoekenden. Eindelijk een pand gevonden; gelegen in de Doorniksestraat, toebehorend aan een kortrijkse familie die tapijten verkocht. De sleutels werden overhandigd en men kon aan de slag. Plots weigerden de eigenaressen, twee bejaarde dames, de huur te laten doorgaan toen ze, via het kantoor, vernamen dat het pand verhuurd was aan de vrijzinnigen. De duivel zat in hun huis!

Met de moed van de wanhoop werd opnieuw de stad afgeweild. Geheel onverwacht werd er plots "Eurika" geroepen, "ik heb gevonden". Als manna viel het zolang begeerde pand uit de lucht in onze schoot. De kogel was door de kerk.

Het vrijzinnig ontmoetingscentrum is gelegen te Kortrijk, Brugsestraat 44 ,afgekort "V.O.C.". De maandelijks huurprijs bedroeg 23.500 fr.

Ten einde gemakkelijker te kunnen optreden in rechte, werd beslist een vereniging zonder winstoogmerken op te richten, een "V.Z.W."

In het staatsblad van 25 oktober 1990 verscheen de oprichtingsakte met de namen van de stichters, A. Deconinck, A. Dedeken, E. Dedeken, G. Dedeken, C. Dedeurwaarder, D. Demeester, M. De Scheemaeker, Y. Durnez, C. Gyselinck, J. Kempinaire, S. Laperre, M. Lepoutre, L. Lippens, J. Naert, J. Naessens, Y. Sercu, J.P. Staelens, R. Vanneste, B. Van Reeth en E. Vergult.

De vereniging had tot doel de principes en de praktische verwezenlijking van de vrijzinnige humanistische levensbeschouwing en levenshouding te bevestigen, te bevorderen en te verdedigen.

Als voorzitter werd verkozen M. Descheemaeker. De officiële opening had plaats op zaterdag 21 september 1991. De werking van het V.O.C. werd in leven gehouden door inkomsten van lidgelden, steunkaarten en private giften. Op 14 november 1993 bood De Scheemaeker zijn ontslag aan als voorzitter. Op de vergadering van 17 april 1994 werd Doris Verlinde verkozen tot voorzitter. Zij zou die functie gedurende negentien jaar uitoefenen.

Op 7 april 1995 vroeg het V.O.C. aan de stad de subsidie te willen verhogen. vanaf 1996 zou die met 50.000 fr. stijgen. Op de werkvergadering van 8 juni 1995 werd beslist het V.O.C. voor te dragen als coördinator voor de actie "kom op tegen de kanker" voor de regio Kortrijk. Dit verzoek werd ingewilligd tot spijt en nijd van vele andere verenigingen. Ieder jaar verkocht het V.O.C. het meest aantal plantjes in het vlaamse land voor "kom op tegen de kanker"... van een succes gesproken!

overleiestraat 15a - 8500 kortrijk - 056/ 37 16 15
vc.mozaiek@skynet.be - www.vcmozaiek.be

Stilaan begon het V.O.C. te kraken in zijn voegen. Er diende uitgezien naar een ander pand. Deze keer zag men het groots. Er zou niet meer gehuurd maar gekocht worden. Opnieuw werd het stadsbestuur van Kortrijk aangesproken bij brief van 7 april 1997. Een gebouw voor de prijs van 8.000.000 fr. en 4.600.000 fr. verbouwingskosten. Bij brief van 15 mei 1997 liet het stadsbestuur weten niet in te gaan op dit voorstel. Een nieuw voorstel werd gedaan door het V.O.C. om de subsidie van 450.000 fr op te trekken tot 900.000 fr. Uiteindelijk werd met de stad overeengekomen dat het v.o.c. een lening zou aangaan bij de A.S.L.K. van 1.000.000 fr., terug betaald door de stad over 20 jaar. De kerkfabriek daarentegen kreeg jaarlijks 71.000.000 fr.

Het bestuur besliste een tweede V.Z.W., "Vrijzinnig Werken", op te richten om een gebouw aan te kopen, gelegen te Kortrijk, Overleiestraat 15a, de oude weverij "Menstra".

Aldus verscheen in het belgisch staatsblad van 22 november 1997 de oprichtingsakte van de V.Z.W. "Vrijzinnige Werken", afgekort "V.Z.W" met als stichters A. Deconinck, D. Demeester, Y. Durnez, Y. Raes, F. Van De Wiele. Als voorzitter werd D. Demeester aangeduid. Die V.Z.W. was hoofdzakelijk verantwoordelijk voor het onderhoud van het nieuw gebouw. Om de verbouwingskosten te dekken werd een lening aangegaan

1990 25 2015

bij de A.S.L.K. van ongeveer 15.000.000 fr. voorwaar een gewaagd project! In 2000 nam Demeester ontslag en werd hij opgevolgd door A. Deconinck.

Nu was het zoeken naar een naam voor het nieuw gebouw. De oude benaming "Vocske" voldeed niet meer. Na menige vergaderingen kwam eindelijk het woord "Mozaïek" uit de bus. Verwijzend naar het testbeeld van de televisie. Volgens de grote Van Dale betekent "Mozaïek"; een groot aantal ingelegde stukjes die met elkaar een geheel vormen. Gezien er verschillende vrijzinnige verenigingen actief waren in het vrijzinnig centrum, kreeg het woord "Mozaïek" de goedkeuring van het bestuur.

U zult het geraden hebben, beste lezers, Mozaïek bestaat 25 jaar. Die verjaardag zal met grote luister gevierd worden. Lees aandachtig "zoeklicht."

ORGANISATIE

TIJDSTIP

ACTIVITEIT

MAART 2015

AVF WAREGEM	Zondag 01 om 10.30u	Workshop: werken met kleuren
DE GEUS	Zondag 01 om 11.00u	Vernissage tentoonstelling Annie Messely beeldhouwen en modeltekenen
MOZAÏEK; V+, BIB	Maandag 02 om 19.30u	Vrijspraak: De erfenis van het existentialisme. Deel 4: Simone de Beauvoir, vrijheid en verbondenheid.
HV KORTRIJK	Donderdag 05 om 19.30u	Zahir, een filosofische babbel over de dingen des levens. Inl. jc.staels@hotmail.com
ANTIPODE	Vrijdag 06 om 20.00u	Reiscafé: Ballonvaarten met Luc Christiaens
VRIJZINNIG KORTRIJK	Zaterdag 07 om 20.00u	Muzikale GAINSBOURG conferentie 'Relation de Trottoir' met Rudolf Hecke en Philine
DE GEUS	Zaterdag 07	Statutaire Algemene vergadering van vzw De Geus
UPV	Dinsdag 10 om 14.30u	Dinsdaglezing: 'Neoliberale strafstaat' door Bleri Lleshi, politiek filosoof en journalist in de Knack en De Morgen
HVDMENS KORTRIJK	Woensdag 11 om 18.00u	Lotgenotengroep jongeren en verlies. Inl: Katrien.callens@demens.nu
DE GEUS	WE 13-15	3-daagse kaarting TVV Dierenasiel De Ielestreek Zwevegem
MOZAÏEK, HOWEST, V+	Dinsdag 17 om 19.45u	Wetenschapscafé: "Stilstaan bij mobiliteit. Tijd voor vooruitgang."
AVF WAREGEM	Vrijdag 20	Talking-diner: Iraans koken et Effi
DE BEZATSE	Zondag 22 om 11.00u	Viering 30 jaar de Bezatse
DE BEZATSE	Zondag 29 om 10.30u	Algemene ledenvergadering De Bezatse
WF KORTRIJK	Vrijdag 27	Lezing rond 'Gemeenschapsonderwijs' met Ann Brusseeel
HVV WAREGEM	Zondag 29	Dag van De Integratie

APRIL 2015

MOZAÏEK	Donderdag 02 om 19u	Wittedonderdagconcert met de Superior Dance Band
DE BEZATSE	Donderdag 02 om 20u	Voordracht "Kinderen in echtscheiding" door Sofie Vanassche
HVV WAREGEM	Donderdag 02 om 20u	Filosofie-avonden: 'Els Janssens'
ANTIPODE	Vrijdag 03 om 20.00u	Reiscafé: 'Filipijnen' met Pascal Valcke
DE GEUS	Zondag 05 om 11.00u	Vernissage tentoonstelling Philippe Callemeyn: abstracte composities
POLYFINARIO	Maandag 06	Start 'Poly-Holland'
JUMP	Zaterdag 11	Adventuredag
	Zondag 12 om 11u	'en de 7e dag is er het woord': Sopraan Françoise Vanhecke
POLYFINARIO	Maandag 13	Start 'Poly-Boot: Zeilen aan boord van de 'vliegende Hollander'
UPV	Dinsdag 14 om 14.30u	Dinsdaglezing: 'Rusland en de Europese Unie' door prof Peter Van Elsuwege, vakgroep Europees Recht Ugent
IMD WEST-VLAANDEREN	Dinsdag 21	Informatiesessies communicatie met info, tips en uitwisseling praktijkvoorbeelden
HVDMENS KORTRIJK	Woensdag 22 om 18u	Lotgenotengroep jongeren en verlies. Katrien.callens@demens.nu
HVDMENS KORTRIJK	Donderdag 23	Jongerendag met toneelstuk "Doodgepest" door theatergezelschap DEEZillustie
OMV AVELGEM	Donderdag 23	Lezing: "Zijn we dan echt met te veel, is er werkelijk sprake van overbevolking?"
HV KORTRIJK	Vrijdag 24 om 20u	Filmvoorstelling 'Martin's Journey' een zoektocht van een Gentse joodse familie over hun vader en grootvader in en rond WO II

PLAATS

Poincaré
De Geus
V+, Wandelweg Kortrijk
Mozaïek
Mozaïek
Mozaïek
De Geus
Mozaïek
HvdM Kortrijk
De Geus
Mozaïek
Poincaré
De Bezatse
De Bezatse
Mozaïek
Poincaré
Mozaïek
De Bezatse
CC de Schakel
Mozaïek
De Geus
Mozaïek
Mozaïek
Mozaïek
HvdM Kortrijk
Mozaïek
Mozaïek
Mozaïek
Mozaïek
HvdM Kortrijk
Mozaïek
Mozaïek

Activiteitenkalender

OMV AVELGEM	We 25-26	Zedenleerweekend		
DE GEUS	Zaterdag 25	Medewerkerfeest		De Geus
MOZAÏEK	Zondag 26 om 19.00u	Laatstezondagconcert met Superior Dance Band: Franse Avond met Kaasbuffet. Special Guest: Seppe Vande Walle, accordeon		Mozatek
MOZAÏEK, HOWEST, V+	Dinsdag 28 om 19.45u	Wetenschapscafé: "Ruimtevaart. Ik ga naar Mars en ik neem mee..."		Mozatek
	MEI 2015			
DE GEUS	Zondag 03 om 11.00u	Vernissage tentoonstelling van een van de afdelingen van het SABV		De Geus
HVV WEST-VLAANDEREN	Dinsdag 05 om 19.30u	Provinciale vergadering HVV West-Vlaanderen		Mozatek
HV KORTRIJK	Donderdag 07 om 19.30u	Zahir, een filosofische babbel over de dingen des levens. Inl. jc.staels@hotmail.com		Mozatek
HVV WAREGEM	Zondag 10	Lentefeest in Waregem		CC de Schakel
UPV	Dinsdag 12 om 14.30u	Dinsdaglezing: 'De commerce achter de sociale media en de gevolgen er van' door Drs. Rob Heyman, onderzoeker iMinds, VUB		Mozatek
MOZAÏEK	Zaterdag 23 om 19.00u	Laatstezondagconcert 'SinkenConcert' Superior Dance Band		Mozatek
DE BEZATSE	Zondag 24	Lentefeest en Feest vrijzinnige jeugd		GC Spikkerelle Avelgem
OMV AVELGEM	Donderdag 28 om 20.00u	Voordracht 'Liefde in evolutionair Perspectief' door Johan Mertens		De Bezatse
WILLEMSFONDS WAREGEM	Zaterdag 30	Tentoonstelling 50 jaar Willemsfonds Waregem		Poincaré
	JUNI 2015			
HV KORTRIJK	Donderdag 04 om 19.30u	Zahir, een filosofische babbel over de dingen des levens. Inl. jc.staels@hotmail.com		Mozatek
DE GEUS	Zaterdag 06 VM	Vinkenzetting		De Geus
HV KORTRIJK	Zondag 14 om 11.00u	'en de 7e dag is er het woord': Tom Christiaens met radio Quindo en het sociale inclusieverhaal Radio Respect...		Mozatek
POLYFINARIO	Zaterdag 20	Poly-Pret		Mozatek
MOZAÏEK	Zondag 28 om 19.00u	Laatstezondagconcert met Superior Dance Band		Mozatek
	JULI 2015			
DE BEZATSE	Zaterdag 04 om 19.30u	Jaarlijkse Barbecue		De Bezatse
DE GEUS	Zaterdag 04	Petanquetornooi met 'den PingPong'		De Geus
POLYFINARIO	Vrijdag 10	Poly-roots gaat naar Hongarije		Mozatek
	AUGUSTUS 2015			
WEST-VLAAMSE KOEPEL	Zaterdag 22	Dag van de West-Vlaamse besturen Vrijzinnige Centra		Blankenberge
DE GEUS	Zondag 23	Jaarlijkse Barbecue 'Zwientje aan het spit'		De Geus
De Geus	Koning Leopold III-plein 71 8530 Harelbeke 056 72 81 72 www.vcdegeus.be Zondag van 10.00u tot 13.00u elke donderdag om 19.00u PingPong	VC Mozaïek Overleiestraat 15a 8500 Kortrijk 056 37 16 15 www.vcmozaiek.be vc.mozaiek@skynet.be Vrijdag van 19.00u tot 24.00u Zondag van 11.00u tot 14.00u		OMV-Avelgem Achterhoek 17 8581 Waarmaarde 056/64.64.39 ovm.avelgem@scarlet.be www.ovm-avelgem.be
	De Bezatse Vaubanstraat 8b 8930 Menen 056 51 90 70 info@debezatse.be www.debezatse.be	VC Poincaré Stormestraat 131/20 8790 Waregem www.vcpoincare.be info@vcpoincare.be Zondag van 10.30u tot 13.30u Praatcafé 1ste en 3de vrijdag van de maand jongerenpraatcafé		

Dubbel Lentefeest en Feest van de vrijzinnige Jeugd

Cultureel Centrum De Schakel Waregem

10 mei 2015 om 9u15 en 11u

Totaalspektakel "De wereld draait door" met 102 leerlingen

Leerlingen brengen voor hun ouders een eigentijdse en doorleefde getuigenis hoe zij de wereld zien door de bril van de lessen niet confessionele zedenleer.

Begeleiding door de leerkrachten: Anne Decuyper (Anzegem GO Bollebos), Clivia Marnette(SBS Desselgem, St-Eloois-Vijve), Carry De Paep(GBS Torenhof), Hadewijch Nollet(GBS Beveren-leie , BLO Deerlijk Sam), Inge Verbrugge (Tielt), Kerensa Baert(GO Kruishoutem, Dolfijn), Katrijn Degrauwe(GBS Wakken, Dentergem), Relinde Jaspers (BLO Deerlijk Kim en Sam, GBS Deerlijk), Sandra Tanghe(Zulte), Stijn Naesens (GO Deerlijk, Waregem)en Veerle Vleeshouwers(SBS Guido Gezelleschool Waregem)

Vrijdag 20 maart 19 uur

Nieuwjaar met Zarathoestra in VOC Poincaré te Waregem

Het nieuwe jaar of de lente wordt door de volgelingen van Zarathoestra gevierd op 21 maart. Voor ons het begin van de lente, de verlichting. Dat is de positieve kant van een oer-godsdienst, afkomstig uit het Tweestromenland, Iran. Zeshonderd jaar voor ons christelijke tijdsrekening, ontstond er een monotheïstische godsdienst. Andere geleerden dateren Zoroaster in de veertiende eeuw voor Christus, nog anderen geloven in een nóg oudere datering. Wat wel vaststaat is dat het Zoroastrisme werd voorafgegaan door het Mazdeïsme. Deze eeuwenoude leefwijze zette de mens aan te kiezen tussen goed en kwaad, tussen duisternis en licht. Hun geloof zit daarom ook niet in het aanvaarden van een leer, maar in het denken, zeggen en doen van het goede, los van elke vorm van dogmatiek.

Het gezin van Effi besliste om van Iran naar de Verenigde Staten te immigreren, bij de rest van Effi's familie. Toch overtuigde de tussenstop in België hen om liever te blijven. Het vertrek uit een superrijke oliestad was voor hen een groot verschil in vergelijking met hun nieuw statuut van immigrant. De heimwee naar de rijke Cultuur blijft hangen. Ze zijn trots en willen hun afkomst, hun roots met ons delen opdat de verschillende culturen elkaar kunnen ontmoeten.

Daarom organiseren ze in samenwerking met het Vermeylenfonds Waregem en Poincaré een culturele avond met muziek,

dia's over hun verleden en hun Zoroastrisch Nieuwjaar, met een ceremonie en eetmaal.

Op het menu

- Ash (maaltijdsoep met 6 bladgroenten en 5 graansoorten)
- Jo (gerstsoep)
- Khorak-Morgh (stoofpot van kip met saffraan en abrikoos)
- Shah-Brinj (Koningsrijst)
- Olivie-salad (traditionele groentesalade)
- Szafran-Shirbrinj (saffraanrijstpap)
- Baklava (gebak)

Met als dranken May (rode wijn) Ab (water) en Perzische Thee

(voor het menu en een halve fles wijn per persoon wordt een prijs van 20 euro/pp)

Inschrijven: maximum 30 personen

Via filipdheedene@hotmail.com

Rik Pinxten

Denk na, organiseer het burgerprotest

Lieven Vanhoutte

Professor emeritus Rik Pinxten valt niet in een zwart gat. Hij schrijft één boek per jaar en werkt mee aan Amerikaanse onderwijsvernieuwing over wiskunde. Hij kwam zijn boek “Kleine revoluties: schoon protest” voorstellen in de reeks Hedendaagse Filosofie te Waregem. Hij praat honderduit, precies of hij tijd te kort heeft om al zijn ideeën en analyses te vertellen. Hij weet zo veel dat de luisteraar soms door de bomen het bos niet ziet. Maar aan het eind komt het goed: de rode draad van het verhaal is duidelijk.

Een fout neo-liberaal mensbeeld

Prof Pinxten valt de neo-liberale verdedigers van de huidige kapitalistische maatschappij frontaal aan: vanuit het marktgerichte denken reduceer je de mens tot een louter productief wezen in functie van winst en het geldverdienende kapitalisme. Alle ethische en andere belangrijke eigenschappen van de mens vallen weg. Kunstonderwijs wordt een be-

zigheidstherapie. Het politieke debat wordt een one-liner talkshow op tv in functie van de verkiezingen.

Hoe ziet onze maatschappij er uit?

Om deze maatschappij te omschrijven gebruikt professor Pinxten drie metaforen.

De eerste omschrijving is dat onze samenleving er uit ziet als *mayonaise*. Onze verstedelijkte samenleving bestaat uit allemaal verschillende essenties, die niet bij elkaar passen. De een is olie, de anderz azijn. En dit alles samen laten leven is onmogelijk. Dit is een duidelijk racistische opvatting: je moet de verschillende rassen gescheiden houden. Dit is apartheid.

De tweede metafoer is dat onze samenleving eruit ziet als een *mierenkolonie*. Wij worden perfect georganiseerd en ie-

dereen voert zijn taak perfect uit. Niet meer, ook niet minder. Je zal enkel uitvoeren waar voor je geschikt bent. Zo zag ook het maatschappijbeeld van Plato er uit. Onder leiding van de filosofen voeren militairen en werkers de opdrachten uit. Zo zijn er werkmieren en soldaatmieren. Een mier die iets anders doet dan zijn opdracht wordt opgegeten.

De derde metafoer is dat onze samenleving er uit ziet als een *roedel wolven*. Bij de wolven vechten de mannetjes tot er een leider is. De leider beslist alles, zonder enige discussie en zonder enige kritiek. Ook de filosoof Hobbes had een dergelijk maatschappijbeeld.

Kan het anders?

Voor Pinxten, die veldwerk deed bij onder andere de Navajo-indianen, ligt de oplossing in het burgerinitiatief en de organisatie in nieuwe coöperatieven. Mensen concentreren zich beter op de eigen gemeenschap, om daar op kleinschalige manier te protesteren tegen de kapitalistische maatschappij, met het oude adagium 'Denk globaal, handel lokaal' als leidraad.

Zo moeten steden meer in eigen onderhoud voorzien door bijvoorbeeld groentekwekerijen van burgers te subsidiëren. Die kunnen aangelegd worden in oude industriële gebouwen. Onderwijs is te zeer doordrongen van marktdenken en competitie. Daarom organiseren we beter thuisonderwijs of onderwijs dat meer rekening houdt met de cultuur van elk individueel kind. Ook in de gezondheidszorg moeten mensen zelfredzamer worden gemaakt, via de sociale media bijvoorbeeld. Met ruilhandel kunnen mensen buiten de markt om tegemoetkomen aan elkaars noden. Zoeken naar een andere energievoorziening en initiatieven nemen om onze onafhankelijkheid van de olie te verminderen is nu het meest dringende.

Dag van de *Integratie* 29 maart 2015

HVV-Waregem organiseert in samenwerking met Vc Poincaré de dag van de integratie.

Deze activiteit gaat door op zondag 29 maart 2015 in het Vrijzinnig ontmoetingscentrum Poincaré, Stormestraat 131/18 te 8790 Waregem

Programma:

Start 10 uur

Video met getuigenissen over positieve integratievoorbeelden (sport / werk / school)
Debat over positieve integratie mogelijkheden en de taak van de verschillende overheden

12 u

Kookdemonstratie en eten van Marokkaanse gerechten

14 u

Professor Hans Van Crombrugge over "integratie"

16 u

Optreden van Moustafa Largo traditonele Marokkaanse muziek

Moustafa Largo

ingang 5 euro

Gelieve in te schrijven via vcpoincare@telenet.be

MET EEN KODAK AAN HET IJZERFRONT

DE OORLOGSFOTO'S VAN JEAN PECHER

Jean Pecher (1894 - 1973) was een telg van een vooraanstaande, liberale familie van welgestelde handelaars uit Antwerpen. Hij werd op 27 april 1894 in Antwerpen geboren. Zijn overgrootvader Charles Pecher was één van de stichters van de Liberale Partij in Antwerpen. Zijn vader Emile was een koffiehandelaar. In 1913 zette Jean zijn humaniorastudies stop en meldde hij zich als vrijwilliger bij het leger met de bedoeling om, na zijn legerdienst, in de verzekeringsfirma van zijn grootvader

aan het werk te gaan. Hij werd ingedeeld bij het 7e Linieregiment, dat gevestigd was in één van de Antwerpse kazernes, en verwierf snel de strepen van korporaal.

Zoals zijn vader toonde hij veel belangstelling voor fotografie. Met zijn "kodak" nam hij foto's van alle oorlogssituaties waarin hij terecht kwam. Hij fotografeerde het oorlogsleed maar ook het dagelijkse leven van de frontsoldaten.

Jean Pecher,
kerst 1916

Deze collectie van ruim 250 originele foto's, die samen met zijn volledige oorlogscorrespondentie door zijn dochter, Antoinette barones Pecher aan het Liberaal Archief werd geschonken, toont op die manier een uniek beeld van de "Grote Oorlog".

Een deel van deze opmerkelijke fotocollectie is te zien in de reizende tentoonstelling *Met een kodak aan het IJzerfront. De oorlogsfoto's van Jean Pecher* van het Liberaal Archief.

De dag van de Duitse inval, 4 augustus 1914, vertrok het 7e Linieregiment van Jean Pecher met de 2e Legerdivisie naar de omgeving van Leuven om daar een verdedigingslinie te helpen uitbouwen. Voor Jeans compagnie van mitrailleurs bleef het de eerste week van de oorlog relatief rustig. Jean had zijn fototoestel meegenomen, maakte veel foto's en probeerde de volle filmrolletjes steeds zo snel mogelijk aan zijn ouders in Antwerpen te bezorgen.

Gedurende de hele veldtocht bleef Jean Pecher met zijn toestel van het merk Kodak foto's nemen. Op 13 augustus kwam hij zo in Halen terecht, waar Belgen en Duitsers de dag ervoor de "Slag der Zilveren Helmen" geleverd hadden. Hij zag er voor het eerst met eigen ogen hoe gruwelijk de moderne oorlog was. Jean maakte er foto's van de gedode paarden, maar de beelden van de gesneuvelde militairen vond hij te vreselijk.

Uiteindelijk komt Jean Pecher samen met zijn strijdmakkers aan het IJzerfront terecht. Hij fotografeert er niet alleen de oorlogsgruwel, maar ook het dagelijkse leven van de frontsoldaten en het kameraadschap onder lotgenoten.

Op 28 september 1918 nam het 7e Linieregiment deel aan het Bevrijdingsoffensief. Het Belgische leger stak de IJzer over en kon de Duitsers langzaam maar zeker terugdringen. Jean Pecher kreeg al de vierde dag een kogel in zijn linkerdijs en werd naar een ziekenhuis in Calais gebracht. Hij herstelde snel en werd op 18 november, na de Wapenstilstand, teruggestuurd

naar het veldleger. Op 27 november stond hij weer in Antwerpen. Het ouderlijk huis bleek nagenoeg onbeschadigd te zijn. Hij werd pas op 30 september 1919 gedemobiliseerd. Zijn legerdienst had uiteindelijk zes jaar geduurd.

**van 1 februari
tot en met 1 maart 2015**

**in:
Kortrijk 1302
Begijnhofpark
8500 Kortrijk**

**maandag gesloten
dinsdag tot zondag: 10-17 uur**

Organisatie Willemsfonds Kortrijk en Liberaal Archief

**in het kader van
'Kortrijk Bezet 14-18'**

Het Humanistisch Verbond Kortrijk nodigt u uit op vrijdag 24 april 2015 uit op een voorstelling: 'Martin's Journey'

Nu de overdaad van de herdenkingen in verband met de 1e wereldoorlog aan het luwen is, mogen we ook niet vergeten dat 70 jaar geleden de 2e wereldoorlog eindigde. Waar in WO I heroïsche gevechten van man tegen man gebeurden vanuit de 'tranchees' in onze West-Vlaamse omgeving, werd WO II gekenmerkt voor een groot deel door de feiten van de concentratiekampen. Het HV Kortrijk wil ook aan dit wereldgebeuren een plaats geven.

Daarom brengen we u de *reportagefilm van Thom Vander Beken (2013)*

De film heeft twee hoofdrolspelers, een mannelijke en een vrouwelijke.

De mannelijke hoofdrol is weggelegd voor Martin Wolff (1922-1992). Geboren in het Duitse Silezië (nu Polen) in een liberaal Joods gezin. Hij is de enige van het gezin die het concentratiekamp overleeft. Door allerlei omstandigheden leert hij na zijn bevrijding Martha Van Damme kennen. Zij krijgen 7 kinderen die opgroeien in Gent. Het verhaal van vader (en moeder) blijft lange tijd een blinde vlek voor de kinderen. De kleinkinderen krijgen hun opa wel aan het praten over zijn beklijvend verleden.

De vrouwelijke hoofdrol is weggelegd voor de huidige familie Wolff. Die hernam in 2012 de 'journey' die Martin mee-

maakte tussen 1933 en 1945. De reis van de 7 kinderen, 6 kleinkinderen en 5 achterkleinkinderen doorheen Landeshut, Görlitz, Wrocław, Auschwitz, Monowitz en Nordhausen (Mittelbau Dora) is het onderwerp van de film.

De film duurt 59 minuten

Philippe Demeyer, echtgenoot van een van de zussen Wolff, geeft een inleiding van een 10-tal minuten om de tijdsomgeving en het ontstaan van de film te plaatsen. Achteraf kan er met verschillende familieleden nog in gesprek worden gegaan.

Afspraken:
Plaats: vc Mozaïek
Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk

Uur: deuren open om 19.30 u.
Inleiding en voorstelling om 20.00 u.

Organisatie: Humanistisch Verbond Kortrijk
(hv.kortrijk@skynet.be)

Inkom: gratis

Uitstraling Permanente Vorming VUB

Met UPV in Mozaïek

Meer info via Evelien Vandenbussche:
056 37 16 15 of evelien.vc.mozaiek@skynet.be

Met UPV in Mozaïek

/UPV Kortrijk

Dinsdag 10 maart 2015**Neoliberale strafstaat**

Dhr. Bleri Lleshi, politiek filosoof, journalist Knack en deMorgen

Nooit was de kloof tussen arm en rijk in ons land zo groot. Eén Belg op de vijf kan moeilijk de eindjes aan elkaar knopen. Eén migrantenkind op de drie groeit op in armoede. Daarmee is België een van de slechtste leerlingen in de Europese klas. De werkloosheid bij jongeren is 25%. Maar wat staat hoog op de politieke agenda? Criminaliteit. Veiligheid. Nultolerantie. Overlast. Hangjongeren. Voor wat hoort

wat!... Lukt het niet om de echte problemen aan te pakken, dan kloppen politici steeds op diezelfde nagel van repressie, zegt Bleri Lleshi. Een strafstaat gebouwd op de ruïnes van de welvaartsstaat: aan de hand van theoretisch onderzoek en praktijkervaring toont Lleshi aan waar dertig jaar neoliberalisme ons in snel tempo naartoe voert. Tot slot geeft Lleshi een aanzet tot samen denken over en werken aan alternatieven.

Dinsdag 14 april 2015**Rusland en de Europese Unie**

Prof. dr. Peter Van Elsuwege, vakgroep Europees Recht, UGent

De relaties tussen Rusland en de Europese Unie staan onder druk naar aanleiding van de crisis in Oekraïne. De vraag rijst hoe het zover is kunnen komen. Wat zijn de economische, politieke en juridische knelpunten en hoe

moet het nu verder?

Na een korte historische situering wordt dieper ingegaan op hete hangijzers zoals energie, migratie en economische integratie.

Dinsdag 12 mei 2015**De commerce achter sociale media en de gevolgen ervan**

Drs. Rob Heyman, onderzoeker iMinds, SMIT, Vrije Universiteit Brussel

Met de komst van Facebook en andere sociale media lijkt delen belangrijker dan privacy: delen is leuk, hip en iedereen kijkt mee. Maar het idee dat dit zo onschuldig is dan het lijkt, is ondertussen achterhaald. Zo is de alom aanwezigheid van bijvoorbeeld cookies voor marketingdoeleinden interessant, omdat de server de geschiedenis en logingegevens van de gebruikers herkent en bijhoudt. Onze spreker ontrafelt de sociale netwerken op het vlak van reclame: hoe maken ze als internetbedrijven winst door het verzamelen van persoonsgegevens? Wie heeft toegang tot de gegevens die gebruikers online zetten? Wat gebeurt daarmee? En wat zijn de mogelijke gevolgen van het feit dat derden toegang hebben tot die gegevens? We vertrekken van een concreet luik over privacy en reclame, en eindigen bij de veel grotere gevolgen van personalisatie en het verlies aan controle over de technologie die we dagelijks gebruiken.

PRAKTISCHE INFORMATIE:**Tijdstip:** 14u30**Locatie:** Vrijzinnig Centrum Mozaïek, Overleiestraat 15a, 8500 Kortrijk**Inkom:** 3 euro (inclusief een koffie of thee)**Meer info:** 056 37 16 15 of evelien.vc.mozaiek@skynet.be**W** <http://upv.vub.ac.be/upv-regionaal>

De Krak van Kortrijk

Toen we eind vorig jaar werden aangesproken om kandidaat te zijn voor Heule voor de wedstrijd 'Krak van Kortrijk' van de Krant van West-Vlaanderen, waren we heel vereerd. Kans maken om tot Krak van je stad te worden verkozen is een mooie beloning voor jarenlange belangeloze inzet.

En die inzet van Doris is er echt geweest. Die inzet startte van toen onze kinderen nog school liepen in de 3 Hofsteden. Al vlug maakten we deel uit van de vriendenkring en oudercomité. Dit bleef dan ook zo, zelfs als onze dochters verhuisden naar het Atheneum aan de Potelberg.

Ondertussen werd ze ook aangesproken om lid te worden van OVM Kortrijk. Zo werden de eerste stappen gezet in de georganiseerde vrijzinnigheid. Van het een volgde het ander: een vrijzinnig centrum werd opgericht in Kortrijk en Doris volgde Marc Descheemaeker op als voorzitter van de prille vereniging. Marc sloeg 2 vliegen in 1 klap: hij kon zich verder concentreren op zijn beroepsbezigheden én hij kon er prat op gaan dat een vrouw zijn taak overnam... Hij spreekt haar nog altijd aan als 'Madame la Présidente'.

Doris neemt die taak met de nodige en gekende verbetering op zich. Een verbetering die zich vooral uitte in een rechtvaardigheidsgevoel om onze levenshouding en -beschouwing een juiste plaats in de maatschappij te geven. Geen strijd tegen, waarden en normen en deze naast andere overtuigingen en levensbeschouwingen op een gelijke basis te laten erkennen en herkennen.

Enkele jaren werken in de Brugstraat resulteren al vlug tot plannen om uitbreiding van het gekende Voc'ke. Een lange zoektocht naar een gepast pand en ook naar de nodige financiële middelen werden opgestart. Het nieuwe pand in de Overleestraat opent dan in oktober 2002 de deuren. Mozaïek biedt plaats aan alle traditionele vrijzinnige verenigingen en aan enkele van onze professionele collega's: pleeggezinnendienst 'Opvang', zelfhulpgroepen sos-nuchterheid en het Centrum Morele Dienstverlening (nu HuisvandeMens). Ondertussen werd onverdroten gewerkt aan de erkenning van de vrijzinnige centra binnen onze eigen vrijzinnige structuren. Ook de mogelijkheid om personeel te bekomen om op een professionele manier zo een centrum te runnen vroeg heel wat onderhandelingen. Samenwerking op West-Vlaams gebied (Koepel West-Vlaamse vrijzinnige centra) en op Vlaams gebied (Federatie Vrijzinnige Centra) worden geconcipieerd en bevochten met heel wat medestanders. Ook over de taalgrens worden contacten gelegd met bvb de CAL (Centre d'action Laïque) zodat wij onze vrienden aan de Franstalige kant van ons land leerden kennen.

Ondertussen worden de schouders geplaatst onder de actie Kom op tegen Kanker. Sedert 20 jaar worden in Kortrijk plantjes verkocht onder impuls van de vrijzinnige wereld. Een unicum in de

De Krak aan het werk voor Kom Op Tegen Kanker

wereld van fondsenverzameling. Die inzet resulteert in 2013 in de vraag van Kom op tegen Kanker om als 'veldwerker' te komen zetelen in de nationale stuurgroep. Deze evalueert de inzamelacties en de vragen tot ondersteuning van verschillende projecten.

Als er één constante is in de inzet en het engagement van Doris, dan is dat wel haar bezorgdheid om tot een betere wereld te komen. Het streven naar de erkenning van de vrijzinnige levensbeschouwing en zo een beter, juister idee te geven aan andersdenkenden van de waarden en normen waar we voor staan. De inzet om in onze structuren het werk aan de basis en de vrijwilligers naar waarde te laten inschatten. De inzet voor Kom tegen Kanker draagt er ook toe bij om de problemen en de impact van deze ziekte zo veel mogelijk draaglijker te maken. Al die zaken leiden er toe om tot een menselijker samenleving te komen. En dat is een van de hoofdbekommernissen van Doris.

De nominatie en dan ook de uiteindelijke verkiezing tot Krak van Kortrijk is een mooie beloning voor deze inzet. Deze inzet wordt echter gevoed door de steun van tientallen andere vrijwilligers in onze omgeving. Zij draagt deze titel dan ook op aan allen die zich inzetten en engageren om zo tot die betere maatschappij te komen. Dank u !!! We kregen van heel veel kanten steun voor deze nominatie en die mensen stemden dan ook massaal. Familie, vrienden, kennissen (en niet alleen uit onze vrijzinnige wereld). Het is voor ons een gigantische steun en appreciatie voor het werk dat Doris doet. De dichtste steun kwam uiteraard vanuit eigen huis, maar er kwamen ook stemmen uit Italië, Thailand en Cambodja.

Dinsdag 3 februari 2015 werden alle Krak's in West-Vlaanderen gehuldigd bij het provinciebestuur. De Krak's werden door de Krant van West-Vlaanderen en door hun burgemeester of schepenen in de spreekwoordelijke bloemetjes gezet voor hun engagement.

Dank je Krak, dank je ONZE Krak voor wat je ons bracht, brengt en nog zult brengen.

Zorg rond het levenseinde

Rond het thema levenseinde is er de laatste jaren wettelijk veel veranderd. Je kan zelf bepalen wat je wil en je kan dit op voorhand op papier zetten. Officieel heet dit 'vroegtijdige zorgplanning'. Voor meer uitleg hierover en hulp bij het invullen van deze documenten, kan je terecht in het huisvandeMens in Kortrijk en in Vrijzinnig Centrum De Bezatse in Menen.

Wat kan je vastleggen?

Sinds 2002 is euthanasie in ons land wettelijk mogelijk. Een wilsbekwame patiënt formuleert op het moment van zijn vraag een schriftelijk verzoek tot euthanasie. Maar, je kan ook op voorhand een **wilsverklaring euthanasie** opstellen voor het geval je ooit in een onomkeerbare coma terecht komt. Deze wilsverklaring is vijf jaar geldig en wordt door twee getuigen ondertekend. We raden ook aan om een vertrouwenspersoon aan te stellen die de arts eventueel op de hoogte brengt van jouw vraag naar euthanasie. Deze wilsverklaring geldt enkel bij

een onomkeerbare coma en niet bij andere hersenaandoeningen, zoals de ziekte van Alzheimer, hersentumoren, ... Hiervoor kan je wél een negatieve wilsverklaring opstellen.

Via een voorafgaande **negatieve wilsverklaring** geef je te kennen dat je bepaalde levensverlengende behandelingen/onderzoeken niet wenst wanneer je deze zelf niet meer kan weigeren door onherroepelijke verwardheid, dementie, coma, ...

Verder kan je ook laten registreren of je al dan niet **organen** wil **doneren** na een overlijden. Je kan vooraf laten optekenen of je liever **begraven** of **gecremeerd** wordt en wat er met die as gebeurt. Dit kan je laten vastleggen op de gemeente.

Vragen? Hulp nodig?

Er zijn veel verschillende wilsverklaringen en soms zie je door de bomen het bos niet meer.

Heb je vragen over de wilsverklaringen of wil je zelf een wilsverklaring invullen, maar weet je niet goed hoe dat moet? Je kan een afspraak maken met een vrijzinnig humanistisch consulent in:

huisvandeMens Kortrijk

Overleiestraat 15a, tel. 056/25 27 51, kortrijk@deMens.nu
Elke werkdag van 9u tot 16u30, op dinsdagavond tot 20u.

Vrijzinnig Centrum De Bezatse in Menen

Vaubanstraat 8b

Permanentie op donderdagnamiddag. Maak steeds een afspraak via het huisvandeMens in Ieper, tel. 057/23 06 30, iep@deMens.nu

Zoeklicht sprak met **Gisèle Plovier** **Champagne!**

Het Willemsfonds Waregem viert zijn 50-jarig bestaan. Met een kunsttentoonstelling in voc Poincaré van 30 mei tot 8 juni 2015. Gisèle Plovier, voorzitter, is een bezige maar vooral plezante animator. Plezier en warme hartelijkheid gegarandeerd. Een leuk gesprek.

Zoeklicht: U bent een gepassioneerde maar ook gepensioneerde leerkracht?

Gisèle Plovier: Ik ben afkomstig van Harelbeke. Mijn vader was gerechtsdeurwaarder: met Jean was het altijd feest, mijn moeder een wilskrachtige, zeer mooie kokette dame. Helaas... kledij met franjes en strikjes kreeg ze tot haar grote wanhoop aan mij niet kwijt. Ik vond jongenskleren veel praktischer

om te ravotten. Op 11-jarige leeftijd zat ik reeds in het pensionaat in Wallonië: eerst in de school "La Visitation" in Celles, daarna in "L'Enfant Jesus" in Nivelles. Het waren prachtige jaren op internaat. Vol onschuldige streken en talloze memorabele fratsen. Na mijn studies 'regentaat moderne talen' kon ik onmiddellijk aan de slag bij de zusters te Celles. De geboorte van mijn twee zoons waren slechts een korte onderbreking in

mijn katholieke onderwijs carrière. Tot 1997 zou ze onafgebroken Nederlands en Engels onderwijzen in Wallonië. In het begin van die 30 jaar kwamen de leerlingen op haar toegelopen om fier haar boekentas te mogen dragen tot aan het leraarslokaal. Leerlingen in Wallonië zijn zeker iets relaxer en ongedwongen. Maar respect en beleefdheid tegenover de leraars verminderde daar stilaan ook met de tijd.

Ik ben totaal vrijdenkend geworden en wil mij nooit meer vastpinnen aan een of ander dogma. Ik poog rechtschappen te handelen met open visie op de maatschappij alsook met relativering en scepticisme voor 'ieder zijn waarheid'

Zoeklicht: Hoe kwam je van een katholieke onderwijs carrière bij het Vrijzinnige Willemsfonds terecht?

Gisèle Plovier: Het Waregemse bestuur van het Willemsfonds was in de periode 1996 een beetje metaalmoe, een beetje uitgekeken op elkaar en had onvoldoende ideeën voor activiteiten. Er waren een paar toevallige ontmoetingen met bestuursleden en de vrijzinnige wereld werd voor mij een openbaring. Die mensen waren niet “des duivels” maar open, vriendelijk en zeer discreet over andermans doen en laten. Ik trok mee naar de witte mars en korte tijd er na werd mij gevraagd of ik bij de liberale vrouwen actief wou worden of bij het Willemsfonds? Gisèle wist gewoon niet wat het Willemsfonds was. Men vertelde haar: “iets zoals het Davidsfonds, met boeken en cultuur”. Een paar weken later was ik voorzitter van de Waregemse afdeling. Ik wou de “stiel” leren door activiteiten van andere afdelingen bij te wonen. In de kortste keren werd ik ook nog secretaris van de provinciale West-Vlaamse koepel. Alles was nieuw en onbekend, echt veel labuur maar ik deed het dolgraag. Daarenboven horen, naast het culturele aspect, humor en gezelligheid, zelfs een etentje en een drankje er ook bij. Ik ben een levensgenieter, en optimist.. Ook in de Waregemse Cutuurraad is dit mijn handelsmerk.

Zoeklicht: Ben je zelf vrijzinnig geworden?

Gisèle Plovier: Ik kende daar niets van, er werd daar niet over gesproken. In mijn katholieke middens ging men niet om met vrijzinnige mensen, want zij leunden aan bij al wat kwaadaardig en duivels was. Maar de realiteit bleek helemaal anders toen ik met vrijzinnigen in contact kwam. Integendeel hun openheid en tolerantie was inspirerend. Na mijn loopbaan in het onderwijs had ik het geluk met het Willemsfonds in aanraking te komen. Ik ben totaal vrijdenkend geworden en wil mij nooit meer vastpinnen aan een of ander dogma. Ik poog rechtschappen te handelen met open visie op de maatschappij alsook met relativering en scepticisme voor ‘ieder zijn waarheid’. Sommige dingen uit mijn vroegere overtuiging blijven voor mij toch een waarde hebben, op het bijgelovige af. Zo haal ik op Palmzondag de ‘gezegende’... palmtakjes, die komen in alle kamers en in de auto terecht. Ook een zeer mooi Onze-Lieve-Vrouwebeeld zal ik niet wegdoen.

Zoeklicht: Wat is voor U de waarde van een organisatie als het Willemsfonds?

Gisèle Plovier: Het Willemsfonds wil vanuit het vrijdenken de culturele participatie van de mensen aanmoedigen. Daarbij

zijn er vele mogelijkheden gaande van voordrachten, het bezoeken van grote tentoonstellingen en steden, boekbesprekingen, bijwonen van concerten, opera's en toneelvoorstellingen. Allemaal boeiende en leerrijke activiteiten. Een kleine afdeling heeft de middelen niet om grote projecten zelf te organiseren. Daarom zijn er initiatieven op provinciaal en nationaal niveau, waarbij alle afdelingen aangemoedigd worden om eraan deel te nemen. Zo wordt op de 2de zaterdag van oktober in Gent een literair festival georganiseerd met Dirk Verhofstadt als curator. In 2002 organiseerden wij in Waregem “te Peirde in Waregem”, uit alle hoeken van West-Vlaanderen kwamen vele Willemsfondsters genieten van een geleid bezoek aan de hippodroom, een rondrit in huifkarren, een bezoek aan het toenmalige Museum Steengoed en een etentje in de Redpath. Onze bestuursvergaderingen waarbij na ernstige discussie en planning, de culinaire toets en de humor nooit ontbreekt, zijn niet te versmaden. De meeste legendarische is zeker deze tijdens een weekend aan zee. Na de vergadering, werd een gezonde maar dorstige wandeling in de duinen beloofd met Picon. We besloten de avond met het stichten van een nieuw kloosterorde “de Fernandijnen”. Op 30 mei zal ons jubileum ongetwijfeld met Champagne overgoten worden. T'is iets chiquer, maar na 50 jaar mag dit toch?

Volksvermaak in de centrumstad

Geen gemeenteraad in kerk Kooigem...

De metafoor van Christus die de kooplieden uit de tempel joeg was niet ver weg de laatste weken in de centrumstad. Het stadsbestuur van Kortrijk heeft de euvele moed getoond om in het kader van de burgerparticipatie af en toe een gemeenteraad te laten doorgaan op locatie in de verschillende deelgemeenten. Na Heule zou Kooigem aan de beurt komen. Plaats van vergadering: de lokale kerk. Op het beeldscherm van de regionale televisie zagen wij de bevoegde schepen zijn gestileerde handen door zijn wat lang gegroeide haarkuif strijken toen hij samen met zijn technische staf het gebouw betrad. Die mannen hebben alleszins geen kerkelijke traditie. Zij liepen wat heen en weer alsof zij in een doordeweeks atelier aan het werk waren en wisten duidelijk niet dat je moet knielen richting altaar telkenmale je de middenbeuk dwarst, kwestie van de heiligheid die zich daar bevindt te respecteren. Zij acteerden alsof zij van een middenbeuk nog nooit hadden gehoord en betraden die als iedere andere tegel van de voorlopige werf in aanbouw. Een soort voorbode van de ontheiliging van het gebouw in afwachting van het aantreden van de verkozenen des volks in hun verschillende stellingen en kleuren. De lokale Christelijke fractie, nog altijd wat zoekend naar de juiste toon nu zij niet meer tot de meerderheid behoren, stuurde een jonge dertiger in maatpak, net de jeugdpuistjes ontgroeid voor de camera om de micro te beantwoorden. Hij had het ondoordacht loopwerk van de werklieden ook gemerkt. Het was ongehoord om een stille ruimte die de kerk moet zijn te ontheiligen met zo iets laag bij de gronds als lokale politiek was zijn boodschap. Politiek is een drieste bezigheid en het kan er luid aan toe gaan op zo'n vergadering die trouwens des avonds wordt gehouden en tot na het donker kan uitlopen. Hij sprak uit ervaring zei hij, zowel als koorknaap en als plaatselijk mandaatdrager. Geen wereldse zaken mengen met de spirituele, was zijn definitief statement.

Een paar dagen later werd de voorzitter van de Kooigemse kerkfabriek ten tonele gevoerd. Ondanks zijn gezegende leeftijd en zijn heupjicht was hij wat overhaast te werk gegaan, zei hij, om zijn kerk in handen van de burgemeester en zijn kompanen over te dragen. Niet dat hij onwillig was, zei hij, maar het kon niet volgens de kerkelijke wet die hij bij valavond en nader inzien nog eens had gelezen. En bijkomend wilde hij geen concurrentie aanwakkeren met de andere godsdiensten. Spijtig, maar het zaaltje achter de hoek van de kerk was nog vrij en beschikbaar, zei hij.

De christen jonge dertiger in maatpak mocht deze politieke overwinning komen vieren voor het scherm van de plaatselijke televisie en deed dat met de glimlach der fierheid. Onchristelijke geldverspilling was het. Met hem zou alles anders worden, vergat hij er nog bij te zeggen.

In het clublokaal "Land van belofte" recht tegenover de kerk waren de meningen verdeeld en bij de figuranten vielen klappen.

Met mij erbij zou alles anders worden!

Lode Sileghem: een pionier stopt ermee

Lode Sileghem mag zonder meer een pionier worden genoemd als het om het vrije denken gaat.

Het is hier niet de plaats om zijn verdiensten in het openbaar onderwijs te roemen.

Voor Zoeklicht echter speelde hij een cruciale rol. Hij was van bij het begin een geregeld medewerker.

Toen dit blad wegens interne tegenstellingen in troebel vaarwater terecht kwam en er even zelfs twee Zoeklichten waren, nam hij enkele maanden de taak van hoofdredacteur op zich.

Hij zocht naar verzoening, wat toen wel essentieel was, maar toen al gaf hij aan dat het “maar voor eventjes” was, wat hij motiveerde met zijn al gevorderde en steeds verder vorderende leeftijd. Hij besepte met zijn gewone luciditeit dat dit en die vordering en de daarmee gepaard gaande ongemakken onvermijdelijk waren. Hij vroeg dus om een opvolger en na een uiterst kort intermezzo met een tussenpaus werd uw dienaar dat.

Dat ontslag als hoofdredacteur betekende echter niet het einde van zijn rol in dit tijdschrift. Jarenlang bleef hij zijn zeer gewaardeerde poëziebijdragen schrijven, waarover hij zelf beweerde dat ze maar een samenraapsel waren van snippers uit zijn rijke verzameling. Wij wisten echter beter, hij dacht daar lang over na en schreef verhelderende tussenteksten.

Ook dat vond hij steeds belastender en hij heeft de laatste jaren verzocht om zijn naam uit het colofon te verwijderen. Niettemin was hij tot vorig jaar steeds trouw op post in de redactievergaderingen, waar zijn oordeel op prijs werd gesteld.

Uiteindelijk hebben we aan zijn wens voldaan.

Lode, namens de redactie nog een keer oprechte dank voor je stiptheid en inzet. Wij wensen jou samen met Hedwig, nog vele gelukkige jaren en het bereiken van de mijlpaal van de negentig.

CHARLIE HEBDO IN DE KLAS

In de rand van het nieuws rond Charlie Hebdo een reportage gezapt die mijn aandacht trok. In een Brusselse school nam een leraar zedenleer, vermoed ik, het initiatief om alle klassen godsdienst en zedenleer samen te brengen om van gedachten te wisselen over Islam, terrorisme, de profeet, verdraagzaamheid en humor. Een mooi en interessant initiatief, typisch zedenleer. Men liet in de reportage de kinderen aan het woord en ik schrok mij een bultje. De kinderen waren, onder begeleiding van hun leraar braaf en lieten elkaar uitspreken, maar hadden weinig of geen begrip voor elkaars jonge mening. Integendeel. De bijna pubers leken verdedigers van hun eigen moraal. Het kan aan de beperktheid in duur van de reportage liggen en uiteraard werd daar niet het hele lesuur gefilmd. Maar mij kwam het sterk over alsof de moslims zichzelf aangevallen voelden door hun klasgenoten die dat inderdaad leken te bevestigen. Ieder in zijn hokje; kinderlijke verdedigers van de eigen moraal. Dit terwijl de volwassenen in de buitenwereld eindelijk pogingen leken te doen om de muren van het eigen gelijk te slopen.

Ik heb altijd aangenomen, dat het aanbieden van verschillende godsdiensten, naast zedenleer in ons onderwijs een vanzelfsprekende zaak was. Ik heb er nooit over getwijfeld, en ik zou het verdedigd hebben als een juiste keuze.

Ik begin te twijfelen. Moeten wij de verschillende keuzes in godsdienst en levensbeschouwelijk onderricht niet schrappen en vervangen door één algemeen vak dat alle kinderen alle aspecten van de wereldgodsdienst en levensbeschouwing leert kennen.

Wie heeft een mening over mijn twijfel?

zoeklicht

onafhankelijk vrijzinnig tijdschrift

maart - april 2015

tweemaandelijks tijdschrift jaargang 40 nr.2

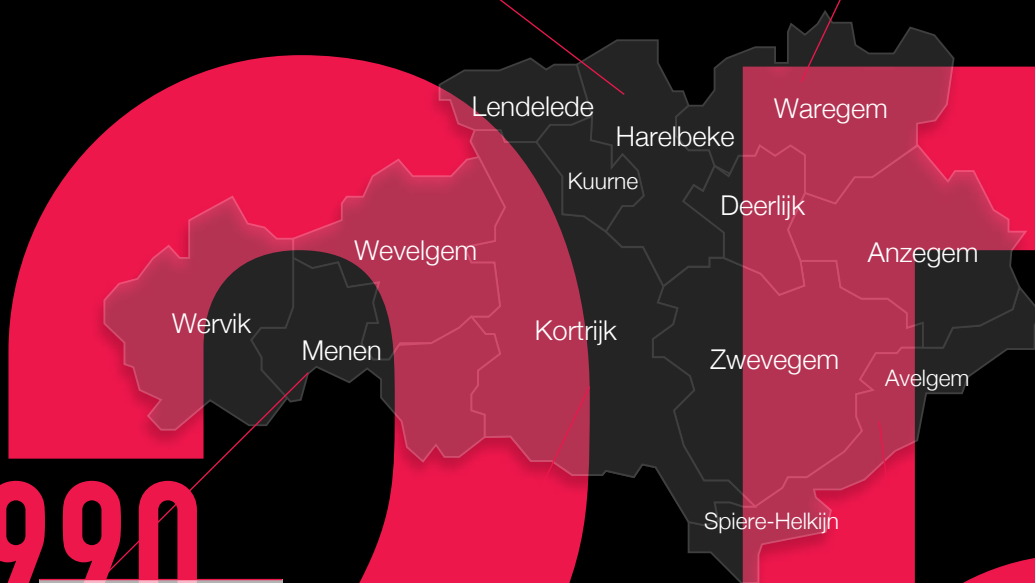
Anzegem | Avelgem | Deerlijk | Harelbeke | Kortrijk | Kuurne | Lendeledede | Menen | Spiere-Helkijn | Waregem | Wervik | Wevelgem | Zwevegem

De Geus

Koning Leopold III-plein 71
8530 Harelbeke
056 72 81 72
www.vcdegeus.be
Zondag van 10.00u tot 13.00u
elke donderdag om 19.00u PingPong

VC Poincaré

Stormestraat 131/20
8790 Waregem
www.vcpoincare.be
info@vcpoincare.be
Zondag van 10.30u tot 13.30u Praatcafé
1ste en 3de vrijdag van de maand
jongerenpraatcafé

1990

De Bezatse

Vaubanstraat 8b
8930 Menen
056 51 90 70
www.debezatse.be
info@debezatse.be

OVM-Avelgem

Achterhoek 17
8581 Waarmaarde
info@ovm-avelgem.be
www.ovm-avelgem.be

VC Mozaïek

Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk
056 37 16 15
www.vcmozaiek.be
vc.mozaiek@skynet.be
Vrijdag van 19.00u tot 24.00u
Zondag van 11.00u tot 18.00u

2015

